

Adım

Yıl 1996 • Sayı 10 • Gelsenkirchen Bismarck Kadınlar Çalışma Grubu

Picasso, İki kadın

*Bir elmanın yarısı biz
yarısı bu koskaca
dünya.
Bir elmanın yarısı biz
yarısı insanlarımız.
Bir elmanın yarısı sen
yarısı ben ikimiz.
N. Hikmet*

İÇİNDEKİLER

Sayfa

İçindekiler	2
Merhaba / Adım	3
Kadınlar ne istiyor / Semra Kayaçelebi	4
Adaletin bu mu Almanya / Zuhâl Özügül	4
Duygu Asena ile bir söyleşi / Adım	5
Ana okulunda bir gün / Adım	6
Dostluk adına birkaç söz / Hatice Yılmaz	6
Sanat nedir, nasıl doğdu / Nesrin Görsev	7
Tiyatro günleri / Adım	8
Bir anneler günü daha geçmekte / Zehra Edizer	9
Büyüme istiyorum / Senem Gökdemir	9
Annelere selam / Okşan Polat	9
Bir kitap: Gölgenin Kadınları / Ayşen Ertan	10
Çocuklarımız neleri okumalı? / Ayla İz	11
Afife Jale / Adım	11
Jan Dark / Nesrin Görsev	12-13
Bir Film: Domuzcuk / Banu Arslan	14
Bir hikaye / Birsen Samancı	15
Güncel / Mehtap Hamurcu	16
Dayak cennetten mi çıktı / Sema Arıman	17
Çocuğum benim / Zehra Biltekin	17
Şundan bundan / Adım	18
Benim sevgim / Nazlı Demirel	18
Dayanışma Köşesi	19-20
Güzel uykular / Aynur Çağma	21
Vitaminler / Birsen Koçak	21
Yemek / Nural Karakaş	22
Mahlep / İnci Yıldız	22
Bilmece / Semra Kayaçelebi	23
Radyo Biz Bize	24

Impressum

Yazı işleri

Zuhâl özügül

Nesrin Görsev

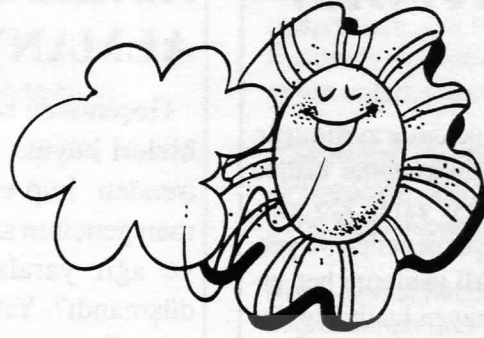
Semra Kayaçelebi

Dizgi

Kirpi- 0201-207494

Yazışma adresi

Grenzstr. 47 • 45881 Gelsenkirchen • Tel. 0209 -40 94 128

Merhaba

Daha ilkokul çağlarında öğrenmeye başlarız. Bir yıl 365 gün 6 saattir. Dünya 23° 27'lik meğille kendi eksenini etrafında dönerken güneşin etrafında döner. Bir yıl süren bu dönüş güneş ışınlarının dünya üzerine dikey ya da yatay yansımalarıyla mevsimler oluşur. Sonbahar, kış, ilkbahar ve yaz. Evet 21 Mart'tan itibaren kış mevsimini geride bıraktık. İlkbaharı yaşıyoruz. Ağaçlar rengarenk çiçek açtı, bahçeler yemyeşil. Ama kış bizi terketmemekte ısrar ediyor. Ceketlerimizi atamadık sırtımızdan. Bahar güneşi evlerimizi ısıtmıyor henüz. Özlüyoruz memleketimizin baharlarını. Okulların yaz tatiline girmelerine az kaldı. Çoğumuz izin telaşına girdik bile... Bahar özlemi gerilerde kalacak. Memleketimizin sıcak yaz güneşine yakında kavuşacağız. Dünya yeni seneye hep 31 Aralık gecesi saat 24'de giriyor.

Bizim yılbaşlarımız da izin dönemi sanki. Bir izinden izine bir koca yıl. Birçokları için zaman kavramı izin öncesi ve izin sonrası. Kimileri hava yolunu tercih ediyor memlekete varmak için. Uçak biletlerinin fiyatları çok yükseklerden uçuyor izin döneminde. Hala tehlikeli yol olarak görülen kara yolunu deneyenlerde olacak elbette. Üçüncü seçenek ise İtalya üzerinden gemiyle yolculuk. Günlerce süren bir macera.

Herşeye rağmen yolculuk, masrafı göze alıp memleket hasreti gidermeye gidenlere canı gönülden „iyi yolculuklar“ diliyoruz.

Sevgi ve dostlukla
ADIM

KADINLAR NE İSTİYOR ?

İnsan türü kadın ve erkek olmak üzere iki cinse ayrılmıştır. Ama günümüz kültürü içerisinde erkeğin konumu kadına nazaran daha imtiyazlıdır. Kadına karşı zafer kazanıp, egemen duruma sahip olan erkek, elverişli mevkileri ve yerleri ele geçirmiş, hayatın daha hoş zevkli yanlarını hep erkeklere mal etmiştir. Erkeğin işine gelmeyen faaliyetler ise kadına bırakılmıştır. Kadınlar ise erkeğin bu egemenliğinden haklı olarak hoşnutsuzluk duymaktadır. Erkekler egemenliklerini, kadınların aşağı olduğu iddiasına borçlu

olduklarını sanırlar. Kadınların erkeklerden aşağı olduğu görüşü bütün ırklarda ortak bir özelliktir sanki... Kadınlar küçültücü eleştirilere maruz kalıp, fesatlıkla ,dar kafalılıkla, budalalıkla ve daha nice kusurlarla haksız yere suçlanmaktadır. Her ne kadar bir erkeğe daha çocukken kız çocuklarından üstün olduğu öğretilse, hissettirilse bile bu üstün oluş tabii bir olay değildir. Bütün bunların bilincinde olan kadınlar, haklarını arayarak erkek egemenliğine karşı kendi cinslerini kuvvetlendirme çabası ve isteği içindedirler.

Bu istekleri çok mu fazladır!

Kadınlar erkeklerinkine eşdeğerde işler yapmış olsalar dahi daha az ücrete layık görülüp aşağılanmaktadır.

Kadınlar eşit işe eşit ücret isteyip ekonomik alanda eşitliğin mutlak olarak sağlanmasını istiyorlar.

Bu istekleri hatalı mı?

Erkek çocukların kızlardan daha yetenekli olduğunu savunan tezleri hazırlayanlar, doğdukları günden itibaren erkeklerden aşağı oldukları,zayıf oldukları kafalarına kakılan kız çocuklarını örnek olarak almışlar herhalde. Yetenekli insanlar yetiştirmek çok zor, ama yeteneği köreltmek oldukça kolaydır. Zekanın cinsiyeti yoktur. Kadınlar isteklerine kavuşabilirlerse, insan türünün iki cinsi arasında daha uyumlu bir yaşam sağlanacağı; sevgi, saygı ve huzurun mutlu insanları yapılaştıracığı düşünülürse, bu istekleri erkeklerin de gönülden desteklemeleri gerekmiyor mu .

Semra Kayaçelebi

ADALETİN BU MU ALMANYA???

Geçenlerde bir Türk kadının başına gelenler bizleri büyük bir üzüntüye boğdu. Essen'de trenden inip eve giderken, istasyonda iki alman gencinin saldırısına uğrayarak bıçaklanan ve ağır yaralanan bir kadına onlar neden düşmandı? Yabancı olduğu, Türk olduğu için mi ? Buna cevabımız kesin EVET olacaktır. Almanya'da yabancı düşmanlığı yok diyenlerin, saldırıları, yangınları hafife alıp önlem almamasının bir sonucudur bu... Suçlulara en hafif cezalar verilmesi ise bu düşüncedeki insanları korkutmadığı için saldırılarını sürdürüyorlar.

Bu olayda da, görevli savcı bir konuşmasında, onların o sırada çok içkili olduklarını belirtti. Ayrıca küçük bir çocuğun aklına sahip olduklarını da söyledi. Her zamanki gibi suçu hemen hafifletme yoluna gidiliyordu. Ancak, saldırganın daha sonra verdiği ifadede hiçde öyle olmadığı ortaya çıktı. Çünkü açık açık hiç pişman olmadığı hatta kadının ölmediğine üzgün olduğunu söyledi.

En son olayları bir aklımızdan geçirelim: 5 çocuğuyla kendini zar zor yangından kurtaran Türk kadınının evi sigortadan para almak için yaktığı suçlamasını yaptılar. Mahkemede suçsuzluğu anlaşıldı.

Lübeck'deki yangında Lübnan'lı genç evdeki yangından suçlanıyor. Ailesine ve komşularına kızdığı için yangın çıkarmış???

Bu süre içerisinde asıl suçlular çoktan izlerini sildiler bile...

Bunlar basına yansıyanlar, ya duyamadıklarımız...

Yabancı düşmanı davranışlarla karşılaşan herkesin hiç korkmadan ve çekinmeden başından geçenleri anlatması gerekiyor o zaman gittikçe artan bu olaylar ört bas edilemez ve hafife alınamaz. Aksine üzerine giderek adaletin yerini bulmasına uğraşmak gerekir.

Zuhal Özügül

DUYGU ASENA İLE BİR SÖYLEŞİ

Nisan ayında bir dizi okuma ve konuşma yapmak için almanya'da bulunan Duygu Asena ile Gelsenkirchen'deki okumasından önce Radyo BİZ BİZE'ye bir söyleşi yaptık. Bu söyleşiyi dergimizde de yayınlamak için okurlarımıza sunmak istedik:

Geçen programımızda bu günkü okuma duyurunuzu yaparken, sizi feminist kadın hareketinin en önemli isimlerinden, KİM dergisi yayın yönetmeni, köşe yazarı, televizyonda yapımcı ve yazar olarak tanıtmıştım. Unuttuğum varsa bağışlayın. Bu çok yönlülüğü, tüm ülkelerin kadın hareketinin içinde olmaktan mı geliyor, yada çok yönlülük mü harekete çekiyor?

D.A.- Buna ben kesin bir cevap veremeyeceğim. Ama kadın hareketinin içinde olmak zaten duyarlı olmaktan, haksızlığa karşı koymaktan, isyancı bir kişilikten geliyor. Bunu sonucunda çok dinamik olmak zorundasınız. Ya da öyle olduğunuz için böylesiniz. Bu işler yetmiyor bile. Daha fazla da olsa insan yapar gibi.

Almanya'da okumalarımızda, dinleyicilerimiz, 20- 30 yıldır türkiye'den uzakta yaşayanlar. Böylece oradaki kültür yaşamına oldukça yabancı kalan kişiler. Sizin gözlemlerinizi nasıl oldu bu süre içinde?

Uzakta'da olsa Türkiye'deki kültür kaybının, arabeskleşmesinin hızla yaralar açarak ilerlediğini görüyoruz. Nasıl düzellecek bu durum, bir reçeteniz varmı?

D.A. Yok tabii. Sanki her şey yavaş yavaş yuvarlanan bir kaya parçası gibi yuvarlanacak ve doğru olan yerine oturacak diye iyimser bir düşüncem de var. Ama, mesela buradaki Türk lokantalarında Türk müziği diye tanıtılan şey bir facia. Biraz canım sıkıldı. İnsan dışarıda daha çok ülkesine dönük oluyor herhalde. Türk müziği o değil. Şimdi isim vermeyeyim. O sanatçı denilen kişilerin yaptıkları korkunç.

Son yıllarda gelişen, gerici akımların kadınları en çok etkilediğini görüyoruz. En çok rastlanan, yıllar sonra birdenbire kapanan kadınlar. Bu kadınlar özgürlüklerini neden geri veriyorlar?

D.A. Buna, tam bir araştırma

yapılmadığı için, kendi görüşlerimce öylesi de var böylesi de var diye cevap vereceğim. Zorla kapananlar olduğuna eminim. Çünkü dışarı çıkınca açılan gençleri

derneklerin kurulduğunu duyuyoruz. Bu çeşitlilik, kadın hareketini olumlu yönde etkiliyor mu?

biliorum. Bana geliyorlar ve anlatıyorlar. Ama kendi isteyerek de biz böyle rahatız, sokakta daha saygı görüyoruz diyenler var. Yeni erkeklerin yanlış hareketlerinin bedelli kadınların örtünmesi gibi bir sonuç çıkıyor ki, çok tuhaf. Bu sokakta beni erkekler rahatsız etmiyor, rahat oluyorum demek, bu beyefendiler böyle tacizkar olmakta haklılar. Bari örtünmeyim de beni rahatsız etmesinler anlamına geliyor. İnanılır gibi değil. Dergimize de çok gelenler var. Hem feminist hem tesettürlü olduklarını söylüyorlar. Feminizmle tesettür bir gidemez tabii. Kapanmayı bambaşka bir şey olarak açıklıyorlar. Oysa o da eşitsiz bir durum. Ayrıca çok rahatsız bir durum. Yemek yemek zor, sıcakta hareket etmek zor. Herşey zor açıkcası. Ayrıca niçin örtünsün. Erkekler bakmasın diye mi? Bu hiçbir eşitlik kavramına uymuyor. Ama şu veya bu nedenle giyinmek zorundalar. Fakat evde kadın tek olmalıdır, dayak yememelidir gibi hepimizin savunduğu şeyler de bizim yanımızda yer alabiliyorlar. Diğer bir grup da önce Allah sonra kocam diyor. Kendini mutlaka ikinci planda görüyor.

Türkiye'deki kadın hareketi bu gerici akımlardan etkileniyor mutlaka. Diğer yandan, değişik düşüncede demokratik

D.A. Kadın hareketine çeşitlilik getireceğini sanmıyorum. Ancak Refah Partisi'nin ilk belediye seçimlerini kazanması müthiş bir korku oldu Türkiye'de. Yer yerinden oynadı. Ama zamanla herşeye alışıldığı gibi, iyi mi kötü mü onu yorumlamayacağım, buna da alışıldı. Pıtrak gibi dernekler ve demokrasi hareketleri ortaya çıktı. İnsanlar, aydınlar ve demokrat olanlar da ikiye ayrıldı kabaca. Bu vatandaşların olduğu gibi kalmalarını doğru bulanlar, bir de sokakta itip kapıp başındaki örtüyü çekenler. Ben hiç bunların yanında değilim. O kadının örtünmesi sadece o kadını ilgilendirir. Burada savaşılmaması gereken şey bireyin örtünmesi ve böyle yaşaması değil, bizi, ülkemizin rejimini değiştirmeye uğraşanlarla savaş vermek. Antilaik rejime götüren herkesle kıyasıya savaş veririm, ama başını örten bir insana karışılmasından yana değilim.

*Devamı gelecek sayıda...
ADIM*

DOSTLUK İÇİN BİR KAÇ SÖZ...

İnsan hayatında dostluğun yeri tartışılmaz. İnsan hiçbir zaman tek başına yaşayamaz. İnsanlar birbirlerine muhtaçtırlar. Dostluk ve arkadaşlık güzel bir şey. Hele bir de gurbette olursa, ne ana

ne baba ne de kardeş var. İnsan kendini toplumdan soyutlarsa, toplumun dışında yapayalnız kalır. Oysa insan isterse çarçabuk arkadaşlık kurabilir, çevre edinebilir. Bu noktada önemli olan ise bu arkadaşlıkların, dostlukların kalıcı olmasıdır. Dostlar, iyi ve kötü günleri içtenlikle paylaşabilmelidirler.

Maalesef günümüzde insanlar, dostluğun insan hayatındaki önemini farkında değiller. Yeni nesil gittikçe bireysel yaşıyor, yalnız kendini düşünüyor. Belki buna yaşam koşulları sebep oluyor. Eskiden insanlar çok az şeylerle yetinmiş. Günümüzde teknolojik gelişmeyle insanların istekleri, özentileri de çoğalıyor. Ve sonuçta bunları karşılamak için para gerekli. Parayı kazanmak içinde çalışmak. Kendilerini bunlara kaptıranlar manevi değerlerini unutup ve insan hayatının vazgeçilmez biricik ögesi para oluveriyor. Bu insanlar para için çalışan robotlar haline geliyor ve çocukları da onları göreyerek yetişiyorlar. Para hırsıyla birlikte insanın içine kıskançlık da yerleşiyor.

Gerçek dostluklar çıkar dostluklarına dönüşüyor. Devam eden arkadaşlıklar çıkarlar çatışınca bitiveriyor. Böylesine bir dünyada insanlar sorunlu, asabi oluyor. Sevgi saygı yok. Kısacası mutsuzluk baş gösteriyor.

İnsan hayatı çok kısa. Para, mal, mülk gibi maddi şeyler geçici. İyi ve gerçek dostluklar kalıcı. İnsan tek başına hiç bir şey. Gelin birbirimize sevgiyle kucak açalım. Dost olalım, karşılık beklemeden gülümseyerek bakalım insanlara.

Çocuklarımıza sevmeyi dostluğu öğretelim önce...

HATICE YILMAZ

SANAT NEDİR NASIL DOĞDU ?

Sanat ilk insanla başladı son insana kadar sürecektir.

Dünya kurulduğundan beri insanlar, duygularını dünyaya öykünme ile başladılar belirtmeye. Kuş seslerini, gök gürültüsünü, güneşi, şimşegi, ağaçları, suları görerek duvarlara resim yaptılar. Törenler düzenlediler, onları tanılaştırdılar. Korku ve minnet duygularını daha sonra müziğe ve dansa yönelttiler. Görmekle bilmekle kamladı her şey Önce etrafını, sonra kendini tanıdı.

14. yüzyılın sonlarıyla 15.-16. yüzyılları kapsayan dönemi tanımlamaya Rönesans (Yeniden doğuş) denir. Eski yunan ve roma kültürünün canlandığı, düşüncede, edebiyatta, resimde, heykelde mimarlıkta büyük değişikliklerin olduğu bu dönemde sanki her şey yeniden doğuyor gibiydi. İşte bu tarihsel değişim dönemine Rönesans denmesi bu yüzdendir.

Böylece insanlar sanat yapıtlarıyla dünyayı tanıdı. Buna yaşam dedi. Sorguladı. İnsanın gelişmesi için sanatın gerekli olduğuna, birleştirici olduğuna inandı. Sanatın milliyeti olmadığını gördü, böylece kamuoyu oluşturdu, dünyaya açıldı.

Atatürk Konservatuardan önce, Musiki Muallim Mektebini kurdu ve " Kültür sanat için bir ulusun hayat damarlarıdır, bunlardan biri olmazsa hayat damarlarından biri kopmuş sayılır" dedi.

Yazık ki dünyanın bir çok yerinde Türkiye'yi hala fesli zannedenler var. Türkiye'yi çağdaş bir ülke olma yolundan döndürmek isteyenlere, biz kadınların söylemek istediği bir şey var. Hiç bir yasak Rönesans'ı durduramaz. Hiç bir güç insanı inandığı bir yoldan ağaç kovuklarına tekrar döndüremez.

NESRİN GÖRSEV

ANA OKULUNDA BİR GÜN

Gelsenkirchen Belediyesinin Buer, Wincke str.'de bulunan Ana okulunda iki yıldır grup yöneticisi olarak çalışan çocuk pedegogu Nurdan Yukarıbaş ile Ana okulu, ve anne babalar arasındaki iletişim üzerine bir söyleşi yaptık. Söyleşi için bir öğleden sonra çocuk yuvasında buluştuk. Bana tüm binayı, her odayı gezdirdi. Tek katlı ve bahçeli bina, yeni ve oldukça büyük. Çok sade ve çocukların hoşlanacağı bir şekilde döşenmiş. Her grubun bir oyun ve dinlenme odası var. Ayrıca bir mutfak bulunuyor. Hem çocuklar hem de çalışanlar için kullanılıyor.

Nurdan Yukarıbaş grup yöneticisi konumuna gelmek için epey yol katetmiş, deyim yerinde ise "dirsek çürütmüş". Kendisi Realschule'yi bitirdikten sonra bir Ana okulunda staj yaparken haftada bir kez de okula devam etmiş. Daha sonra hergün iki sene okul ve tekrar bir senelik stajdan sonra çocuk pedegogu {Erzieherin} mesleğini almış. Kendisi bu mesleği öğrendiğine çok memnun, mesleğini sevdiği ve de çok iyi bildiği anlaşıyor. Bize ana okulunun amacını anlattı ve anne babalara tavsiyelerde bulundu.

ANA OKULUNUN AMACI NEDİR?

Anaokulunda çocuklar arkadaş buluyorlar, bir çevre ediniyorlar böylece kişiliklerini kazanıyorlar. Burada değişik el işleri, müzik, spor, hikaye, masallar, oyunlar öğreniyorlar. Okula hazırlanıyorlar. Çocukların ileride başarılı olması ilk başta Almanca'ya bağlı. Özellikle annelerin bu konunun üzerine düşmeleri gerekiyor. İyi veya kötü çocukla devamlı Almanca konuşulması gerekiyor. Ancak bazıları yeni Türkiyeden geldikleri için az Almanca konuşuyorlar. Bazıları ise çocuklarına zaman ayıramıyorlar. Bu yüzden çocuk Almanca'yı kısa

zamanda öğrenemiyor.

Ana okullarında Anneler için de değişik olanaklar hazırlanıyor. Ancak bunları anneler çok az kullanıyor ve ilgi göstermiyorlar.

SAĞLIKLI BESLENME

Yuvada kahvaltı çok önemlidir. Çocuk haftada bir gün grupta birlikte diğer günler istediği arkadaşıyla birlikte kahvaltı yapar. Biz yöneticiler sağlıklı bir kahvaltıya çok dikkat ediyoruz. Bazen çocuklar çukolata, puding veya tuzlu yiyecekler getiriyorlar. Bunların yerine meyve yoğurt, kepekli ekmeğe getirmelerini öneriyoruz.

ANA OKULUNDA'DA KURALLAR VAR:

Çocukların tam saatinde yuvada bulunması çok önemlidir. Örneğin geç kaldığı zaman gruplar dolmuş oluyor, kendisi istediği yeri seçmiyor. İstemediği arkadaşlarıyla aynı gruba düşebiliyor. Hatta bazen ortada kalıyor. Çocuğun öğlen tam zamanında alınması da çok önemli. Uzun süre annesini bekleyen diğerleri gittikten sonra yalnız kalan çocuk, beni neden almadılar diye düşünerek üzüyor ve mutsuz oluyor. Diğer önemli bir konu da yuvaya gelirken çocuğun giyimi. Onun her gün temiz ve rahat giyimle gelmesini sağlamak iyi olur. Özellikle ayakkabıları büyük küçük değil tam ayağına göre olmalıdır. Çünkü ileride çocuğun ayaklarında bozukluklar olabilir. Yuvalarda bu konuda bilgilendirme toplantıları yapılıyor. Örneğin diş bakımı, okul öğretimi v.s. gibi.

ÇOCUĞA NASIL DAVRANMALI:

Çocuğu anlamak çok önemlidir. Bunun için çocuğu çok iyi dinlememiz gerekiyor. Yaşı kaç olursa olsun bazı şeyleri anlatmak gerekir. Bazı çocuklar isteklerini ağlayarak, bağırarak hatta size karşı gelerek anlatmak isterler. O zaman vurmak, susturmak çok yanlış olur. Bu

kolay bir yöntemdir. Ancak onu, sakin olarak dinlemek, daha etkilidir. Çocuğa ceza da verebilirsiniz. Örneğin çocuğunuz boyamayı sevmiyorsa, o zaman ona boyamayı yasaklayabilirsiniz. Çok sevdiği bir şeyin yasaklanması onu mutlaka etkileyecektir.

ÇOCUĞA ALINACAK OYUNCAKLAR

Oyuncak alırken dikkat etmemiz gereken bazı noktalar vardır. Daha önce yuvada bulunan ve çocuğunuzun severek oynadığı oyuncakları saptamak gerekiyor. Öğretmene sormakta iyi olur. Bazen çok gürültülü, büyük arabalar, tüfekler satın alınıyor. Çocuklar bu oyuncaklarla yaratıcı olamıyor. Onun yaratıcılığını, geliştirmek için 5-10 karton, yapıştırıcı, küçük bir makas alın. Evdeki eski kumaş parçalarını, gazetelerini verin, o bunlarla istediği gibi oynasın, kesin, yapıştırın. Biz çocuklara, velilerden toplanan paralarla elişi, oyuncaklar, özel günlerde, yaş günlerinde, bayramlarda onlara hediye alıyoruz.

ANA OKULU BİR PARK YERİ DEĞİLDİR:

Evet. Bazı aileler yuvayı önemsemiyorlar. Yuvadaki çalışmalara katılmıyorlar, ilgi göstermiyorlar. Çocuklarını istedikleri zaman bırakıp alabilecekleri bir yer gibi düşünüyorlar. Ancak çocuk ilerideki yaşamının temelini burada atar yararlı şeyler öğrenir. Onun için bir park, oyun yeri değildir. Eklemek istediğim bir konuda son yıllarda yuvalarda artan Türk çocuğu sayısı ile Türk çocuk pedegoglarına da ihtiyaç bulunmaktadır. Bu nedenle genç kızlarımıza bu mesleği seçmelerini öneriyorum.

NURDAN YUKARIBAŞ' la bir söyleşi.

TIYATRO GÜNLERİ

Mayıs ayı Gelsenkirchen ve civarı için sanat ve kültür yönünden oldukça hareketli geçti.

İstanbul Büyükçekmece Belediyesi Bedia Muvahhit Şehir Tiyatrosu, Gelsenkirchen Alman Türk Dostluk Derneğinin davetlisi olarak Gelsenkirchen'e geldiler ve 2 değişik oyun sergilediler. Oyunlar: Yazar Hayati Çorbacıoğlu'nun „Fındık Kabuğu“ diğeri ise Aziz Nesin'in „Başarımı Karılıma borçluyum“ isimli eserleri.

14 kişilik kadrosu olan bu grup Gelsenkirchen'den başka Bottrop, Bielefeld ve Kamen'de gösteriler yaptılar.

Her iki oyunda da salonlar tamamen doluydu.

„Fındık Kabuğu“ karı koca arasında ,bıyık nedeniyle, çıkan bir kıskançlığı işliyor. Bu duruma yavaş yavaş aile büyükleri de karışıyor ve ilişkiler kötüleşiyor. Ama her güldürüde olduğu gibi sonuçta dargınlar barışıyor her şey yoluna giriyor.

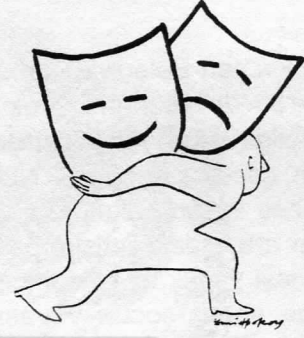
„Başarımı karılıma borçluyum“ bir koşuda birinci gelen

70 yaşlarındaki Ziya Beyin yaşam hikayesi. Ziya bey yaptığı 5 evlilikte de eşlerini yanlış seçiyor ve hep mutsuz oluyor. Ancak, atıldığı diğer her işde başarı kazanıyor.

Bu oyunların bu derece ilgi görmesinin nedenlerini şöyle

açıklayabiliriz: 1. Göçmenlerin güldürü, müzikal gibi oyunlardan daha çok hoşlanmaları 2. Giriş ücretleri 10,- DM olduğu için öğrenciler dahi rahatlıkla ödeyebildiler.

Bundan sonraki tiyatro faaliyetlerinde bu unsurların gözönüne alınması yararlı olur kanısındayız.

KUĞU GÖLÜ

Bizim şehrimiz Gelsenkirchen'de de bir Musik Theaterimiz var. Buradaki etkinlikleri zevkle izlemeyi düşlemek her sanatseverin hakkı. Oysa bir grup kurarak Musik Theater'e izlemeye gittiğimiz Çaykovski'nin Kuğu gölü balesi bizlere aradığımız zevki vermektenseverin hakkı. Aramızda Rus balesinden aynı temsili izleyenlerimiz vardı. Almanların sahnelemesinden hiç de hoşnut kalmadılar. Güzelim bale modernleştirme bahasına erotik bir havaya sokulmuştu: Kuğuların tütülerini küçültmek, şeffatlaştırmak onların zerafetini yok etmişti. Yersiz sevişme sahneleri bazı seyircilerin „yeter artık“ diye bağırmalarına neden oldu. Balenin asıl konusu yozlaştırılmıştı. Modern birşeyler ortaya koymak isteniliyorsa, bu klasik eserlerin özünü bozarak olmamalı.

İSYANCILAR

TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLET TIYATROLARI

02. 04. 1996 dan 01.05. 1996 ya kadar Almanya turnesindeydi. 45 kişilik der bir kadroyla, TC Devlet Tiyatrolarının Avrupa Kültür bütünleşmesi çerçevesinde gerçekleştirmek istediği bu çalışma aslında 02. 04. 1996 dan 08. 05. 1996 ya kadar süretti. Fakat 01. 05. 1996 da Essen'de sergilenecek oyun iptal edildi ve kadro geriye döndü. Bu ani dönüş organizasyondaki hatalardan dolayı yada oyunun boş salonlarla sahnelenmesi nedeniyle olabilir. Bilet ücretleri (DM 25-/ 32-/ 39-) pahalı bulunmuş olabilir.

En azından öğrenciyeye yönelik indirimler gerekebilirdi belki.

Oysa Almanya çapında 35 temsil olarak planlanan Recep Bilginer'in İSYANCILAR adlı oyunu görülmeye değer bir oyundu. Sanatçılar dört dörtlüktü.

KONU:

Oyun, 1947 Türkiye'sinde, Güney Anadolu'da Aslanköy'de cereyan eden gerçek bir olaydan alınmış...

Aslanköy muhtarı ve il valisi muhtarlık seçimlerinde kendilerini politikaya fazla kaptırır ve birer partizan gibi davranırlar.

O dönemde gaz, şeker, kaput bezi ve bazı önemli ihtiyaçlar karne ile dağıtılır. Dağıtımdan sorumlu muhtar bu gerekli ihtiyaçları dağıtmaz veya belli tavizler karşılığında dağıtır. Yasa gereği asker ailelerine yapılacak yardımlar için muhtardan

belge almak gerekir. Fakat bu belgeyi vermez ya da zorlukla verir.

Aslanköylülere, bu nedenlerden muhtar seçiminde mevcut muhtar seçmezler. Vali seçimi bozar. İkinci seçimde muhtar yine kaybeder. Vali seçimi yine bozar. Bu kez de muhtar seçim sandığına el koymak ister. Olaylar çıkar, köylü günlerce sandığın başında bekler.

Muhtar, bir cinlik yapıp valiye köyde isyan var diye telefon eder. Konuşma tamamlanmadan telefon tellerini keser, valiye de „Köylü telefon tellerini kesti“ der.

Valinin gönderdiği bir bölük jandarmanın komutanı da sandığı vermek isteyince ortaklık karışır. Köylü halkı sandığı vermemek için jandarmaya karşı koyar ve tutuklanarak yaya olarak şehir merkezine götürülür. Orada da hapse atılırlar.

Türk köylüsünün içtenliği, sıcaklığını ve mertliğini anlatan İsyancılar oyunu, yalnızca bir köylü isyanı olmayıp daha çok, siyasetçinin maşası olan yöneticilere bir başkaldırı ve hak arayışıdır.

ADIM

BİR ANNELER GÜNÜ DAHA GEÇMEKTE...

Hepimizin bildiği gibi her yıl mayıs ayının ikinci pazar günü ANNELER GÜNÜ olarak kutlanır. Bazı ailelerde senede bir gün de olsa anneler anılır, armağanlar verilir. Emeğinin karşılığı bununla yetinilir mi oda ayrı bir sorun!

İçinde yaşadığımız Almanya toplumunda, Anne- çocuk ilişkisi alışıla gelmişten farklı. Her anne tabii arzu ederki , kişilikli, dürüst, kendini bilen, başarılı ve becerikli çocukları olsun ! Bunu sonuçta gördüğünde arzularının kaçta kaçını bulabilmiştir. Tüm insanların kişiliğini belirleyen faktörler bulunduğu gibi AILE-EĞİTİM-TOPLUM dur. Şuda bilinmektedir ki ; Ailede çocuk eğitimindeki büyük rolü ANNE oynar.

Çocuğun şekillenmesindeki faktörleri ele aldığımızda; Yaşantısı mutlu olan aileler ne kadardır? Bunların çocuk eğitim düzeyi ne durumdadır? Okul eğitiminden çocuk ne kadar yararlanabilmiştir? İçinde yaşadığı toplum yapısı , geldiğimiz toplumla ne kadar farklılıklar gösterir? Bütün bunların mahsulü bu günkü çocuklarımız ve gençlerimizdir.

Hemen hemen bütün aileler çocuklarını, kendi çocuklarının geçtiği koşullardan daha iyi düzeyde yetiştirmeye özen gösterirler. Ne varki burada da ağır paylar "Anaya" düşmektedir. Hani evlenip, güya eşit koşullarda çocuk yapılmıştır...Beslenmesinden tutunda temizlenmesi, konuşmanın, yürütülmenin öğretilmesi, okul sorunları çoğu ailelerde ananın üzerindedir. Hele bu ülkede ananın dışarıda çalışması da eklenirse,haksızlık değilde nedir? Bu mu ailede eşit görev bölümü? Bizler ailede güzel örnek olursak ileride o rahatlığı şüphe yokki, bizler tadacağız. Aksi takdirde tüm sorumlulukların altında bu ağırlığı çekemeyen kadınlarımızın, bu katmerli sorunları ruhsal bunalımları günden güne artacaktır.

Hangi aile çocuğuyla gurur duymayı istemez? Zira çocuklar hepimizin.

Anneler gününden daha sevindirici konulardan bahsetmeyi tabii ki isterdim, ne varki gönlüm razı gelmedi. Ama ümitliyim yavaş yavaşta olsa kadınlarımızın daha mutlu geçirecekleri Anneler günleri de gelecek, çocuğuyla övünç duyacağı annelerin sayısı çoğalacaktır.

Dileğimiz; Kızlarımızı babalarının baskısından onunda devamı kadınlarımızı kocalarının idaresinden daha sonra analarımızı oğullarının kontrolünden uzak tutacak günlerin yakınlığı diyor, tüm kadınlarımıza kendilerinin değerlerini bilecek evlatlara sahip olmalarını diliyorum...

ANNE'ler; Sizler sevgilerin tümüne layıksınız.

ZEHRA EDİZER

ANNELERE SELAM

Geçtiğimiz günlerde, Mayı'sın ikinci pazarı 12 Mayıs'tatüm Dünya Anneler Günü kutlandı. Aslında senede bir gün kutlamak değil, senenin üçyüz altmışbeş gününde annelerimizi kutlasak yine de az gelir, emeklerini ödeyemeyiz.

Annelerimiz için ne söylesek , ne etsek azdır. Dokuz ay karnında taşıyıp ne eziyetle dünya'ya getiriyorlar, canlarından çok sevdipleri yavrularını. Bütün çabaları, evlatlarına zarar gelmesin. H astalandıkları zaman sabahlara kadar uyumayan, başucunda bekleyen hep Annelerdir. Yemeyip yediriyorlar, giymeyip giydireyorlar, amaçları evlatlarına iyi bir gelecek, rahat bir yaşam

sağlamak. Onlar istiyorlar ki yavruları hiç üzülmesin, hiç acı çekmesin. Büyüseler bile annenin gözünde hep küçük kalırlar.

Tüm dünyadaki Annelere verilmesi gereken bir armağan var oda silahsız, kansız,acısız bir dünya .işte o zaman anaların yüreği rahat ve huzurlu olur Ama yine silah sesleri duyuluyor, yine kan akıtılıyor hep analar ağlıyor.

Anne olmanın gururuyla bütün evlatlara annelerini unutmamalarını onlara saygıyla, şefkatle sarılmalarını diliyorum.

OKŞAN POLAT

BÜYÜMEK İSTİYORUM!

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışı Türk Milletininve tüm çocukların en önemli günüdür.

O gün devletimizin temelleri atılmış, halkımız sevinç ve gururla ayağa kalkmış, Büyük önderin arkasına düşmüştür. Bu önemli günü; Türk çocuklarına değil; tüm dünya çocuklarına armağan eden büyük Atatürk'e yürekten sevgilerimizi sunuyorum. Kalplerimizdeki sevgisini azaltmak isteyenlere haykırıyoruz!

"Başarılı olamayacaksınız. Bizi Bosna'daki çocuklara benzete-meyeceksiniz. Onun hedeflediği Türkiye yi yaratmak ve yaşatmak için hızla koşacağız, 23 Nisan'larda hız alıp koşacağız.

Çabuk büyüme, sesimizi hızla duyurmak istiyoruz. Ülkenin yönetiminde söz sahibi olup bu gün hissettiklerimizi yarın duyurmak istiyoruz. Ülkemizi Cuumhuriyet'ten önceki kara günlere çevirmek isteyenlerin önüne set olmak istiyoruz.

Sevgili Türkiye'm bizi bekle. Büyümemize az kaldı. Seni göklere yüceltecek, Dünya'ya taç yapacağız. Sevgimizden çiçekler yapıp 23 Nisan'ları öyle kutlayacağız.

SANEM GÖKDEMİR

sınıf-5 no-50

Nihat Oğuz Bor ilkokulu-Kozlu/ ZONGULDAK

23 Nisan Ulusal Egenenlik ve çocuk Bayramını çocuklarımız buradada kutladılar.

Türkiye'de, Dünya'nın her yerinden davet edilen kalabakık bir toplulukla ve büyük şenliklerle kutlanan bu Bayramda, okullarda çocuklar bu konuda yazılar ve şiirler yazdılar. İşte Sanem GÖKDEMİR' iin bu kompozisyonu birincilik ödülü aldı. Kendisini kutlar başarılarının devamını dileriz.

BİR KİTAP GÖLGENİN KADINLARI

Bu sayımızda, Cumhuriyet Gazetesi kadın haberleri gazetecisi Berat Günçikan'ın gazetede dizi halinde yayınladığı röportajlarından derlediği kitabı Yapı Kredi yayınlarından „Gölgenin kadınları“ adlı kitabından söz edeceğiz.

Sanat dünyamızda isim yapmış pek çok ünlü erkekler vardır. Yazar Aziz Nesin, Tiyatrocu Ulvi Uraz, Opera sanatçısı Ayhan Baran, çevirmen yazar Sebahattin Eyüboğlu, tiyatrocu Sami Ayanoglu, şairlerden Halim Şefik, Cemal Süreyya, bestekâr Adnan Saygun, karikatürist Oğuz Aral, ressam Nuri İyem basında sık sık adı geçen sanatçılarımızdır. Oyunları, sesleri, müzikleriyle ilgi alanlarına göre halk arasında tanınırlar. Onların tabii bir de özel yaşamları, eşleri, çocukları olmuştur. Ama bunlar basına asla yansımaz. Bu araştırma yazısında Berat Günçikan merak edip araştırmaya başladığında bu şöhretli erkeklerin, eşlerinin, çocuklarının anaları bu kadınların en az onlar kadar alanında iyi öğrenimler görmüş, son derece dolu, birer sanatçı kişiler olduğunu fark etmiş. Okuduğumuzda hatırlayacağımız isimlere bir göz atalım. Aziz Nesin'in karısı Meral Çelen öykü yazarı, Ulvi Uraz'ın eşi Sekçuk Uraz piyanist ve konservatuar öğretmeni, Adnan Saygun'un eşi, piyanist. Şair Halim Şefik'in eşi Saynur Güzelson, ressam. Cemal Süreyya'nın eşi şair Elif Solgun. Operacı Ayhan Baran'ın eşi Selçuk Baran, yazar. Sebahattin Eyüboğlunun eşi Magdalena Rufer, piyanist. Oğuz Aralın eşi tiyatrocu, Tolga Tiğın. Ressam Nuri İyem'in eşi ressam ve seramik sanatçısı.

Bu kadınların kendileri birer ışık iken-ki bunları kitaptaki yaşam öykülerinden çıkarabiliyorsunuz- ünlü eşlerinin saçtıkları ışıkların gölgesinde yaşayan insanlar olmuşlardır. Onlara yüklenen kadınlık görevi, içlerindeki kendi ateşlerini saçmalarına engel olmuş, karşısındaki ateşler büyüdükçe onlar, bu ışıkların gölgesinde kalmışlardır. Bunu yaşam öykülerinde eşlerine, onların sanatlarına duyduğu saygıyı ve sevgiyi vurguladıklarında ama dönüp kendilerine bakınca

büyük bir acı hissi duymalarından anlayabiliyoruz. Aşık oldukları kocalarıyla çok mutlu olmadıkları, şikayet değil de bir özeleştirme olarak ortaya çıkıyor. Biz' de ; keşke bu kadınlar da kendi çaplarında gelişip büyüselerdi, toplumun bir o kadar daha kültür alanında renklenseydi demek düşüyor. Yargımı? Özverimi? Değiştirilemeyecek özel bir tarih mi bilinmez. Ama bu durum yaşanıyor... eee ne zamana kadar? Türkiye'mizden ilginç kadın yaşantılarını öğrenmemiz açısından bu Kitap okunmaya değer.

AYŞEN ERTAN

AFİFE JALE

Tiyatro sanatçısı

Dr. Sait paşa'nın torunu. Darülbedai'ye alınan ilk müslüman kızlarının en kabiliyetli olanı 10 Kasım 1918 de Darülbedayi'ye girdi ve kızlar arasınında ilk defa 500 kuruş aylıkla mülazım artistliğine tayin edildi. İmtihan parçası Tahsin Nahit'in "Rahibe" oyunundaki Leyla rolü idi. Bir yıl provalara katıldı, ama halkın karşısına çıkarılmadı. Hayal kırıklığına uğradı. 1920 de Hüseyin Suat'ın Kadıköy'deki Apollo Tiyatrosunda temsil edilen "Yamalar" daki Emel rolüyle tanındı İkinci hafta P.Wolf'ten Reşat Rıdvan'ın adapte ettiği "Tatlı Kız oyununun birinci perdesinin sonunda "bir müslüman kızı sahneye çıktı " diye Tiyatroyu polis bastı. Afife kaçtı. Ertesi hafta 1. Ahmet Nuri'nin , Maupassant'tan adapte ettiği " Odalık"ı oynarken sahneyi yine polis sardı. Afife makine dairesinden kaçırılarak Apollon Tiyatrosu sahibi Mösyö Sireç'in evine götürüldü. Türk Tiyatrosunun bir sanat fedaisi olan Afife, Şehremanetin 8 Mart 1921 tarihli yazısı ile Darülbedai kadrosundan çıkarıldı. Bundan sonra Burhanettin- (Tepsi) kampanyasına girdi ve Tepebaşında, Kadıköyde oynadı. Daha sonra İsmail Faik Bey'in kurduğu ve içinde D. Bedai sanatçıların da bir kısmının bulunduğu Yeni Sahne'de oynadı. Bir çok yerde çok sayıda Türk kızının sahneye çıkmasını böylece sağlamış oldu Afife Jale 24. Temmuz 1941'de Bakırköy akıl hastanesinde öldü.

ADIM

Çocuklarımız neleri okumalı?

Dergimizin 8. sayılı baskısında sizlere kitap sevgisinden söz etmiştik. Bu sayımızda ise hangi yaş gurubundaki çocukların ne tür kitaplar okumaları gerektiği konusu üzerinde durmaya çalışacağım. Çocuklar her tür kitapları okuyamazlar, çünkü kitaplar yaş ve okul programlarına göre sınıflandırılmışlardır. Bu yüzden birinci sınıfa giden ve 7 yaşındaki bir çocuğun 10 yaşındaki bir çocuk için basılmış bir kitabı okumakta zorlukları olabilir. 0-2 yaş arasındaki çocuklarımız için sade, resimli ve zor olmayan, onların her gün gördüğü ev eşyalarıyla veya oynadığı oyuncaklarını tekrar hafızalarına yerleştiren ve bu eşyaları isimleriyle öğrenebilecekleri kitaplar basılmaktadır. Bu kitaplar tabii konulara göre değişebilir, hayvan resimleri ve öyküleri gibi.

3-6 yaş arası çocuklar henüz okuyamadıkları için onlara resmi çok, ama az yazılı öykü kitapları önerilebilir.

Bu yaştaki çocuklar, öykü ve masallara düşkünlüdürler, bu nedenle onların ilgisini çekecektir. Burada anne, babalara büyük görev düşer, yavruların eğitimi için eğitici hikaye ve masallar seçebilirler.

Almanya'da okuyanların Almanca kitapları okumaları onlar için daha yararlıdır. Her yaşta daha iyi öğrenebilme yeteneğine sahip olurlar. Böylece öğrenmenin temeli atılmış olur.

İlk okula giden çocuklar hayatın zorluklarına ilk adımı atmıştır. Bu okumayı, yazmayı, hesap yapmayı öğrenmekle birlikte olur. Okulun yazım kurallarına uygun kitaplarla ilgilenmeleri yararlıdır. Örneğin Almanya'da okullarda öğretilen iki tür yazı vardır: El yazısı ve düz (baskı) yazı. Her iki tür yazıdan kitap yayınlanmaktadır. Sırf çocuklar için basım yapan bir yayınevi vardır: Loewes. Bu serinin ismi ise Lese Loewes'dir. Buna benzer daha birçok yayınevi vardır.

11 yaşından sonra çocukların zevkleri zaman içerisinde çok çabuk değişir, artık kendi zevklerine göre, kendi hobby'lerine göre istediklerini okuyabilirler. Ama anne, babanın görevi bitmiş değildir. Her zaman çocuklarının okudukları görevi gözden geçirmek gerekir. Yararlı olduğu kadar bir çok zararlı kitaplar da vardır. Önemli olan doğru bir kitabevi bulmak ve çocukları oraya alıştırmaktır. İyi bir kitabevinde zararlı bir kitaba rastlamak mümkün değildir.

Bu yaşlardaki çocukların okuyabileceği güzel konulu pek çok kitap vardır. Karar veremeyen çocuklar için işte birkaç örnek: Çevreci kitaplar, hayvan kitapları, arkadaşlık kitapları, okul ve diğer ülkelerin çocuklarının nasıl yaşadıklarını anlatan ve yabancılarla arkadaşlığı ele alan birçok kitap bulmak mümkün.

Okuyan insanların dünyasının geniş olduğunu unutmayalım. Hoşça kalın.

Ayla İz

JAN DARK

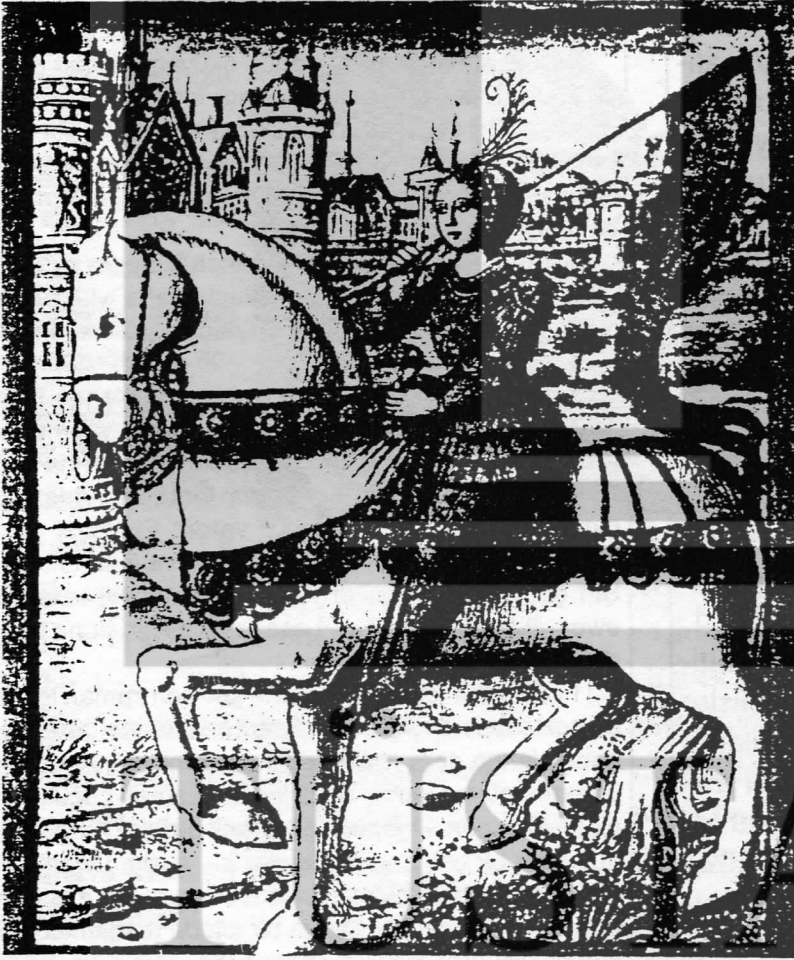
(1412-1431)

Fransa'nın en büyük ulusal kahramanıdır. Fransızlar bu dönemde bir yandan İngiltere'yle Yüzyıl Savaşlarını sürdürürken bir yandanda kendi aralarında mücadele ediyor-

sa kıralının kızıyla evlenerek Fransa'nın kuzeyinin denetimi altına almıştı. Yapılan bir antlaşmaya göre İngiltere kralı Fransa'nında sayılıyordu.

Henry'nin 1422'de ölmesinden sonra İngiliz'ler savaşta gerilemeye başladısada Fransız'ları asıl birleştiren Jan Dark oldu.

Jan Dark, Fransa'nın doğusundaki mevse- möz- ırmağı üzerinde bulunan Domre'my -domremi- köyünde doğdu. Yoksul bir köylü ailesinin kızıydı ve okuma yazma bilmiyordu. 13 yaşındayken, bağızı Hıristiyan aziz ve azizelerinin kendisine görünerek onunla konuştuklarını ve ondan saraya giderek veliaht prens Charles'in Fransa kralı olarak taç giymesine yardımcı olmasını istediklerini söylüyordu.

Giraudon

Bir 16. yüzyıl Fransız elyazmasında yer alan bu minyatürde Jan Dark Fransızlar'a öncülük ederken.

lardı. 1415'te Agincourt-Ajenkur- savaşını kazanan İngiltere kralı 5. Henry, Fran-

Halk arasında Fransa'yı bir kızın kurtaracağına ilişkin yaygın bir inanç vardı.

Jan Dark, 1428'de Domre'my yakınlarındaki Vaucouleurs kentine giderek kale komutanı Robert de Baudricourt'a kendisini Tanrı'nın gönderdiğini söyledi ve veliahta gidebilmek için yanına bir birlik vermesini istedi. Vaucouleurs halkı Jan Dark'a bir at, De Baudricourt bir kılıç verdi. Erkek giysilerini giyen Jan Dark kendisine eşlik edenlerle birlikte, veliahtın yaşadığı Chinon'a yola

çıktı. Bu uzun yolculuk sırasında İngiliz'lere yada onlarla birlikte Fransa'ya karşı savaşan Burgonya dükünün ordusuna tutsak düşmemek için geceleri yolculuk etmek zorundaydı. Veliht Jan Dark'ın kendisini tanıyıp tanımayacağını denemek için soyluların arkasında duruyordu. Jan Dark doğruca Charles'a yaklaşarak "soylu veliaht, ben sana ve senin krallığına yardım etmek için Tanrı tarafından gönderildim" dedi.

Daha sonra Jan Dark az sayıdaki askerle birlikte, erkek gibi zırh giyerek, İngilizlerin kuşattığı Orleans'a doğru yola çıktı. Orleans kentini ve birkaç kaleyi Mayıs 1429'da İngiliz'lerden geri almayı başardı. Veliht Fransa'nın güneydoğusundaki Reims üzerine yürümeye ve oradaki katedralde taç giymeye razı etti. 17 Temmuz 1429'da taç giyen veliaht, 7. Charles adıyla Fransa kralı oldu. Charles kral olmakla yetinmişti, oysa Jan Dark Paris'ide almaya kararlıydı. Kenti kuşattıysada kralla birlikte geri çekildi. Kral ona ve ailesine soyluluk sanı verdi. Jan Dark'ın köyünden alınan vergileride kaldırdı. Ne varki Jan Dark'ın ödüllerde gözü yoktu. Onun

tek istediği İngiliz'leri Fransa'dan çıkarmak ve savaşına erdirmektir. Bu amaçla 1430'da Burgonya dükünün kuşatmasını kaldırmak için güneydoğudaki Campiegne'ye gitti, ama orada Bugonyalılara tutsak düştü. Tacını Jan Dark'a borçlu olan kral onu kurtarmak için hiç bir çaba göstermedi. İngilizler Kasım ayında Jan Dark'ı Burgonyalılarından satın aldılar ve askeri karargahının bulunduğu Roven'de hapis ettiler. Kaçma girişimleri sonuç vermedi, engizisyonda dine karşı gelmek büyüclük yapmakla suçlandı.-Engizisyon, orta çağda katolik kilisesince kurulan özel soruşturma mahkemelerine verilen addır.-

Uzun ve adaletsiz bir yargılamadan sonra, İngiliz yanlısı mahkeme Jan Dark'ı kilisenin sapkınlık adını verdiği inançlara sahip olmakla suçladı ve yakılarak öldürülmesine karar verdi. Paris üniversitesinde görüş alınarak suçlamalara hukuksal bir kıtlık hazırlanmak istendi. Haftalarca sorguya çekilen Jan Dark yanlış davrandığını kabul etti ve pişman olduğunu söyledi. Bu duruşmaya inançlarından vazgeçtiğini gös-

termek için kadın giysileriyle çıkarıldı. Ama bir kaç gün sonra yeniden erkek giysileri giyerek büyük bir cesaretle pişmanlığını geri aldı ve suçsuz olduğunda diretti. Sonunda 30 Mayıs 1431 günü Roven'da yakılarak öldürüldü.

25 yıl sonra, ailesinin başvurusu üzerine Jan Dark'ın yaptıkları ve duruşması yeniden değerlendirildi. Papa onun suçsuz olduğunu açıkladı.

"Orleans bakiresi" adıyla Fransa'nın yurtseverlik simgesi haline gelen Jan Dark, 1920'de papalık tarafından azize edildi.

Fransa'da Orleans kalesinin İngilizler'den kurtardığı 8 Mayıs 1429 gününü anmak için, her yıl mayıs ayının ikinci pazarı ulusal bayram olarak kutlanmaktadır.

NESRİN GÖRSEV

SEVİLMEK İSTİYORUM

Resmim bakıpta yirmi basamaklı merdivenden ya da dördüncü katın balkonundan, yaramazlık yaparken düştüğümü annemin, babamın korku ve üzüntüyle koştuğunu beni doktorlara yetiştirdiğini düşünüyorsunuz, değil mi? Öyle bilin . Bu en kolayı olurdu çünkü. Halbuki gördüğünüz resmim gazetede çıktığında al-

tına:“ Evladını bu hale getirdi” diye başlık atılmıştı. Ben dayak yiyecek yaşamanın doğal olduğunu zannederek büyüyorum. Evlenince de dayağı kocamdan yiyeceğim . Annem üveymiş. öz olsa ne olurdu? O kendi çocuğunda kıyasıya pataklıyor. Beni bu hale getiren baba öz olduğu halde, görüyorsunuz elinden geleni ardına koymadı. Aslında karşınızdaki resim günlük olaylardan biriydi. Gazete'ye çıkmasının nedeni, yaralarım meydana olduğu için, öğretmenimin gözüne çarpmış olması. Beyin kanaması geçiririm korkusuyla beni hastaneye yetiştirdi ve babamdan davacı oldu.

Vallahi ben söylemedim., merdivenden ya da balkondan düşmeyip evdekilerden dayak yediğimi, öğretmen nasıl anladı bilemiyorum. Halbuki her gün vücudumda bir yığın morluklar oluyor, onları göremez. Hasar yüzümde olunca yardımına koştu. Ne diyordum :Ben dayak yemenin doğal olduğunu sanarak büyüyorum. Dayak yerken ne olduğunu anlamadığım fakat kötü olduğunu bildiğim sözleri bir güzel belledim. Lazım olduğu zaman, yani benden daha zayıfını bulduğum zaman kullanacağım. Benim çocuğum oluncada söz dinlemezse, hep ağlarsa, ağzına bir tane yapıştırıp susturacağım. Öğ-

rendiklerimi bende onlara uygulayacağım. Hayır! Hayır! İnanmayın. Bu doğru değil. Ben insanların birbirini sevdiği, benim öğretmenim gibi sevecen ve duygulu olduğu bir dünyada yaşamak istiyorum. Çocuğumu böyle huzurlu bir dünyada büyüteceğim. Daha doğrusu böyle yetiştireceğime inandı-

ğım zaman çocuk sahibi ya da hiç bir zaman çocuk hele de kız çocuğu istemeyeceğim. Üvey annemin komşulara dediği gibi “ kocam değil mi, döverde severde “ demeyeceğim.

Gözümün neden patlatıldığını mı merak ediyorsunuz. Bu seferki neden: Altı aydır okula gittiğim halde okumayı sökmemiş olmamandır. Başıma oturup beni çalıştırmak isteyen babama 'b ile a' nın yanyana gelince “bea” olduğunu iki kez üst üste söylediğim içindir. Belkide adamcağız bana “baba” kelimesini okutmak istiyordu, sevinecekti kim bilir? Herkes bülbül gibi okurken , ben neden öğrenmiyorumuşum? Öğretmenimin

dediğine göre , arkadaşlarımdan sadece boy bos değil yaşca da beş ay küçükmüşüm. Ama aslan babam beni döve döve okutacağına inanıyordu. Ben artık korkudan bilsemde okuyamayacağım. Gölgeyden bile korkuyorum. Bakalım ben hastaneden, babam hapisten çıkınca durum ne olacak. Öyle sanıyorum o da gittiği yerde benim yüzümden dayak yedi. Acısını benden çıkarabilir. Korkuyorum. Fakat büyüdüğüm zaman hiç bir şeyden korkmayacağım. Kendime söz veriyorum.

BIRSEN SAMANCI

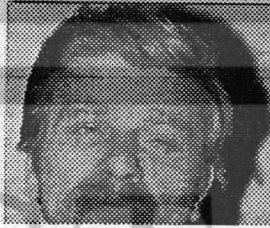
Hastaneye kaldırdı

vey annesi ile öz babamdan dayak yiyen Ezgi, hastaneye kaldırıldığında iste bu şekildeydi... Bir gözü morarıp kapanmıştı... Vücudunda çürükler vardı... Doktorlar göz kanaması durumunu göz önüne alarak küçük Ezgi'yi müşafade altına aldılar...

Evladını bu hale getirdi

Turgut ÖZEN

İlkokul 1. sınıf öğrencisi Ezgi Yetişkol, önceki akşam üvey annesi Kiraz Yetişkol'dan bir faslı dayak yedi. Bu yetmiyormuş gibi, öz babası Zeki Yetişkol da, dün kızını terne halinde dövüp okula yolladı. Yüzü, gözü moramor, tüm vücudu şişkinlikler içinde Kasımossa Sururlü İlk-

GÜNCEL

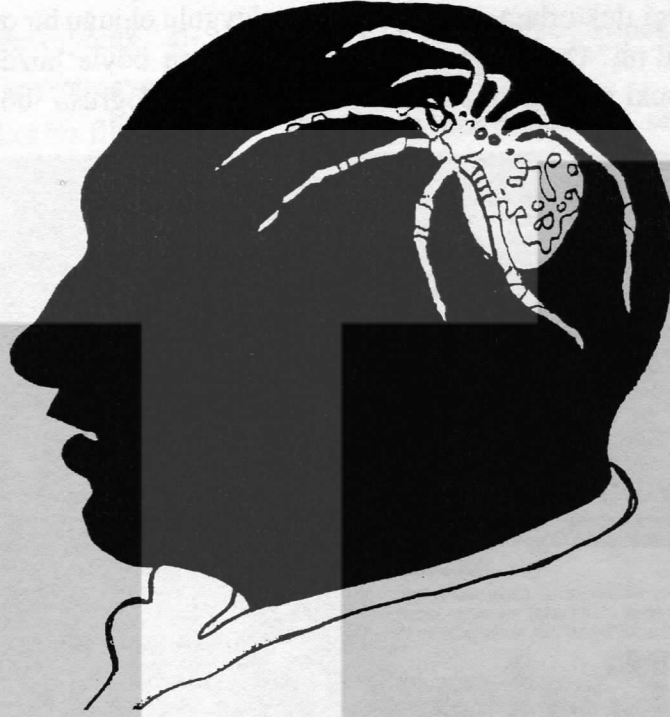
Bu günkü yazımda, bizim gibi müslüman devletlerde, özellikle tabu olarak kabul edilen bir konu olan dinden bahsetmek istiyorum. Anayasamıza göre herkesin dini inanç özgürlüğü vardır, teoride. Çünkü öte yandan, inananın da, inananın da dini islam, nüfus cüzdanında. Diğer yandan yine anayasaya göre, teoride herkes dini ibadetini istediği gibi, inancına göre yerine getirmekte serbest. Peki o zaman alevilerin kendi dinlerini yıllardır inançları doğrultusunda yaşayamadıkları veya bastırıldıkları feryatlarına ne demeli? Şu çelişkilere bakın siz!

Kesin ve net olarak herkesin bilmesi gerekir ki, kimse kimsenin dini inancının çeşidine veya olup olmamasına karışma hakkına sahip değildir ve onun hakkında hüküm veremez. Ama gelin görün ki, biz infazcı toplumuz ve bunu yargısızda yaparız. Güzelim dinimizi bile, katı kuralların kalıbına sokup, adeta bir korku masalına çevirdikten veya politik propagandalara alet edebildikten sonra... hem dinimizin en akılcı-rasyonalist-, en çağdaş, en affedici ve en popülist din olduğuyula övünür, hemde bütün bunları adeta yalanlayıcı uygulamalara gireriz.

Efendim müslüman olmayan gavurdur, kafirdir, Allah katında yeri yoktur, cehennemde yanar... v.s Ama o da Allah'ın bir garip kuludur diyemeyiz değil mi? Ve efendim niye biz bu kadar kötü, adi, berbat, kabullenilmez yaratığın memleketine

—
SESSİZ SEDASIZ

NURİ KURTCEBE

gelirde, onun ekmeğini yeriz? Canım o başka şey, diyenleri duyar gibiyim. Aslında şöyle de denebilir: Herkes dünya denen sahneden kendi rolü bittiği zaman, perde arkasına geçecek. Kimsenin başkasının rolüne müdehale etmesi imkansız, yönetmen hariç. Ayrıca mezheplerin de birbirini hor görmeye veya yok saymaya hiç hakkı yok. Takdiri ilahi sadece Tanrı'da unutmayın. Ve kimse kimseyi mezhebi, dini

ve milliyetinden dolayı yargılayacak kadar Tanrı değildir. Dikkat ederseniz, sunni- alevi çatışması da daha çok Almanya gibi, Türkiye ye karşı en çok yıpratma politikalarının oynandığı ülkelerde tırmandırılıyor. Tıpkı kürt meselesinde olduğu gibi. İşin komik yanı Türkiye de özellikle büyük şehirlerde kimse komşusunun alevi mi, sunni mi, kürt mü, çerkez mi...vs olduğunu doğru dürüs bilmez veya problem yapmaz. Almanya da ise Türk gettoları bile kendi aralarında kamplara ayrılmış gibi.

Aslolan insanlıktır kardeşim. İnsan gibi, insanca farklı renklerle birarada uyum içinde yaşamayı öğrenmemiz gerekiyor. Yakın komşularımızı yok eden din, ırk, mezhep savaşları hepimize ders olmalı. Tüm dünya da salt barışın özlemiyle...

MEHTAP HAMURCU

DAYAK CENNETTEN Mİ ÇIKMA?

Minicik, sevimli ve hertürlü kötülükten habersiz bebeklerimiz sık sık ağlar. ağladıkları zaman mutlaka bir rahatsızlıkları . ya da birşeye ihtiyaçları vardır. Ama biz anneler, bazen günün yorgunluğuyla, bazen de çevredekilere olan kızgınlığımızla“ Bebeğin

acaba nesi var?“ diye düşüneceğimize, ağlamasına tahammül edemez, hatta kızarız. Bazılarımız da şiddet gösteririz.

İşte bence dayağın başlangıcı budur. Her ne kadar bebeğimizin hak etmediğini bilsekde kendimize hakim olamayıp, onun canını acıtır, sonrada üzülürüz. Yani dayak, atılana faydası olsun diye atılmaz, atanın hırsını alması, kendisini rahatlatması veya da kendine hakim olamamasıdır. Bunun içindir ki dayak atan insanların sağlam bir yapıya sahip oldukları düşünülemez. Kendi sorunlarını çözemeyen bu insanların davranışlarından da başkalarına, hele de çocuklarına çok faydalı olmaları beklenemez. Tabii bu sadece anneler ve babalar için geçerli değildir. Aynı şekilde dayak atan herkes- öğretmen, iş veren, arkadaş vb- için de geçerlidir’

Dayağın, her yaşta, her yapıdaki insana sadece zararı vardır. Zararlı şeylerinde “cennetten çıkma“ diye işimize geldiği gibi yorumlanması doğru değildir.

Dayakla belki kısa süre için, istediklerimizi elde edebiliriz. Ama bu arada karşımızdaki insanın, belki bütün ha-

yatını kötü etkileyecek kadar zarar vermişizdir.

Dayakla yapılan terbiye, kurulan düzen vb. kısa sürelidir, öğretici ve eğitici de değildir. Ortadan baskı unsuru kalktığı anda, tam tersi davranışların ve ters tepkilerin ortaya çıkması beklenmelidir.

Çocuğunu döven anne-baba, çocuğuna söz geçirmeyi beceremediği için yapar. Yani, söz konusu kendi beceriksizliğidir.

Sınıfta öğrencisini döven öğretmen de de aynı beceriksizlik vardır. Hele öğretmen gibi mesleği eğitimcilik olan bir insanın, dayağı eğitim aracı olarak kullanması af edilmeyecek bir yanlıştır.

Evde karısını döven koca ise acz içindedir. Sadece kaba gücüne güvenen, medeni olmaktan nasibini hiç almamış, hala ilkel yaratıklar gibi kol gücü ile ve korkutarak insanlara hakim olmak isteyen ve sadece onu becerebilen insandır.

Çocukların birbirini dövmesi de, büyüklerinden gördüklerini uygulamaktan başka birşey değildir. Çocuklar büyüklerin aynasıdır. Ne verirsek onu alırlar. Dövülerek eğitime çalışılan çocuk, başkalarını da aynı sistemle eğitmeye veya yola getirmeye çalışacaktır. Babası tarafından dövülen çocuk, küçük kardeşini her fırsatta dövmesi örneğinde olduğu gibi.

Kime el kaldırırsak, yarın onun da bize el kaldırabileceğini hesaplamalıyız. Sevgiyle, saygıyla büyüyen çocuk, sevgi saygı dolu olur. Dövülerek, horlanarak büyüyen çocuktan da görmediği şeyleri beklemek boşunadır.

„Sev beni, seveyim seni.“ sözü ne kadar doğru ise, değiştirerek söyleyebileceğimiz, „Döv beni, dövüyüm herkesi.“ de doğru olabilir.

Herkese hoşgörülerle, sevgiyle dolu bir dünya dileğiyle HOŞÇAKALIN.

SEMA ARIMAN

Bir tokata 500 Mark ceza

ITZEHOE - Öğrencisine kızıp derste tokatlayan 54 yaşındaki kadın öğretmen 500 mark para cezasına çarptı. Öğrenci arkadaşları önünde tokatlanan 11 yaşındaki **Berd K.**'nin evde olayı babasına anlatması üzerine, öğretmen hakkında dava açıldı. Mahkemede hakim, öğretmenin eğitim anlayışına ters düşen harekette bulunduğu kanısına vararak 500 mark para cezasına çarptı. Ayrıca okul yönetmi de, öğretmeni disiplin kuruluna sevk etti.

ÇOCUĞUM BENİM

Çocuk, çocuk, çocuk hep dedin!

Diyorlar,

Onsuz olunur, diyorlar

Nasıl olayım?

Bunca eğitim metodlarım ne olacak?

Kimler uykulara dalacak ninnilerimle?

Kazanımlarım, kimlere aktarılıp belletilecek?

Dünyalara sığdıramadığım

"Çocuk tutkum" ne olacak?

Nasıl içime sinecek?

Karımda hissedemeyecek miyim?

Yaşamın kıvılcığını.

Yaşatma sevincimi içimde duymayacak mıyım?

Kucağımı doldurmayacak mı?

Kollarıma alıp, yavrum diye, saramayacak mıyım?

Çocuk vitrinlerinin önünden

Ağır ağır geçmeyeceğim bundan böyle

Bir ivedilik saracak beni

Ayaklarım birbirine dolaşacak,

Oysa nedenini ben bileceğim....

Olmayacak arzular peşinde koşmak

Tükenecek belki de bir gün içimde,

Konun geçtikçe sadece derinden bir aahh çekeceğim!...

Bazan bebek sesleri yükselir pencerelerden

Benim de bu pencereler dışında almayasım gelir

Yeniden kahrolurum, gözlerim nemlenir,

Ümitsiz, böylece ben...

Çocuk civıltılarına bayılırım, biliyorum,

Şimdi bunu bana vermeyen „doğa yarasını“ bozasım gelir...

Ben seni, hep arzuladım bebeğim.

Otuzumda da seni, kırkımda da seni,

Sanmıyorum gelecekte de geçeceğimi,

Arzu bu ya!

Yaşayarak, tadarak farkına vardım

Ne kadar zormuş, bu süreçten geçmek.

Geceler oluyor, her zamankinden farklı,

Dalınması daha da müşkül, daha da güç,

Karanlığı daha da koyu, aydınlanması geç.

Uykuları az, geçmesi daha da yoğun.

Geceler olmakta

Belki de, bana istediğim aydınlığı getiremeyen.

Oğlan, kız isimleri hep belleğimde kalan

Ömür boyu yenilenipte, UNUTULAMAYCAK olan...

Bütün çocuklarını bassam bağırım dünyanın

Yine de az gelen, acımı dindiremeyen,

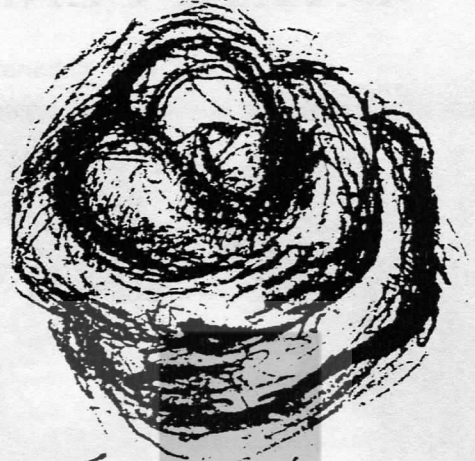
Her şeyimi alsalar da,

"ÇOCUK ÖZLEMİMİ" „DOĞURKANLIK ARZUMU“

Almazlar içimden....

Zehra Biltekin

Doğurgan kadınları, baharda, dalları çiçek yüklü ağaçlara benzetmem, kaç baharlar geçirecek daha bana!...

Seni seviyorum
ekmek, tuz ve kavanoz
var gibiler

Benim Sevgim

**Şayet ayrılırsak günün birinde
Seni kalbime gömeceğim
Sen beni sevmesen de
Ben seni seveceğim.**

**Sen beni unutsan da
Ben seni unutmayacağım
Yalnız kaldığında ağlayıp
gülüşünü
Düşüneceğim.**

**Çocuğum olursa günün birinde
Senin ismini ona vereceğim
Ona acımasızlığı değil canım
Sevmeyi öğreteceğim.**

Nazlı Demirel

ŞUNDAN BUNDAN...

Sosyal haklar kısıtlanıyor

Hepimizin bildiği gibi Alman Hükümeti sosyal hakları hızla kısıtlama hatta tamamen kaldırma yoluna gidiyor. Hergün yeni fakat olumsuz bir teklif geliyor. En yenisi ise hastalık sırasında geçen zaman ya hastanın kendisinden veya senelik izinden kesilecek. Bu ücret % 80'e düşürülecek. Bir sendikacı bu hakkı yıllar önce grevler yaparak elde ettiklerini anlatıyordu bir televizyon programında gözleri dolarak...

Diğer bir haksızlık ise emeklilik konusunda. Kısıntılar, kesintileri arttırma, emeklilik yaşının yükseltilmesi gibi. Örneğin kadınlarda emeklilik yaşı. Çalışan kadınlar yaşamları süresince 3 kez daha ağır koşullar altındalar. Çalışmanın dışında annelik ve evkadınlığını da yürütmek zorundalar. Bu koşullarda 65 yaşına gelen bir kadının durumunu biz kadınlar daha iyi anlayabiliriz mutlaka.

Evet, halkın oyları ile seçilen bu kişiler kendilerini seçenlere karşı tavır almış durumdalar. Seçimlerden önce bizlere daha iyi yaşam koşulları, gençlere güvenli bir gelecek, yaşlılara da kalan birkaç yıllarını rahat geçirebilecekleri sözü vererek oyumuzu alan bu kişiler verdikleri sözleri tutmadıkları gibi ne varsa almaya giriştiler. Haydi hayırlısı....

Laiklik ilkesi...

Biz Türkler için önemli günlerden biri de 10 Nisan. 10 Nisan 1928 tarihinde Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sına Laiklik ilkesi konulmuştur. Laiklik bir düşünce, bir yaşam biçimidir. Çağdaşlaşmanın yolu da laiklikten geçer, bu ilkeye inanmadan demokrasi ve hoşgörü uygulanmaz. Ancak laiklik ülkemizde üzerinde en çok tartışılan ve hatta çelişkili yorumlar yapılan bir ülke konumuna düşürülmüştür. Bazı çevreler laikliği dinsizlik olarak yorumlamışlar ve Anayasa'dan çıkarılmasını istemişlerdir. 68 yıl önce bu ülkenin Anayasa'mızda yer almasıyla din konusu herkesin

vicdanına bırakılmıştır. Bu uygulama da en doğrusu değil mi?

Bir kadın muhtar

Geçenlerde Cumhuriyet Gazetesinde bir haber vardı: Mısır'da ilk kadın muhtar. Bunda haber olacak ne var diye düşünebiliriz. Türkiye'de kadın kaymakam, hatta kadın vali bile var. Neredeyse Kadın Başbakanı unutuyorduk. Bize bu durum ne kadar normal geliyor? Ancak kadın, erkek eşitliğinin akıldan bile geçmediği, kızların, kadınların insan yerine konulmadığı tutucu Mısır'da, ilk kez bir kadının köy muhtarı olması gazetelelere haber oluyor. Ama biz bu hakkı Cumhuriyet ve demokrasiye borçlu olduğumuzu unutuyoruz sık sık. Hele son zamanlarda ülkemizde tutucu çevreler kadının baskı altına alınmasını, yaşamını yasaklar içinde geçirmesini istiyor. Fırsat bulsa yasakları yasa haline getirecek. Unutmayalım ülkemizin nüfusunun yarısı kadın. Bir elmayı düşünelim. Bir yarısı çürütülürse, diğer yarısı da kurtulamaz artık. Ülkemizin her iki cinse de ihtiyacı var. Evet, bu haberden sonra bir Cumhuriyet çocuğu olarak ne kadar şanslı olduğumuzu bir kez daha hissettik.

Peki ne yiyelim?

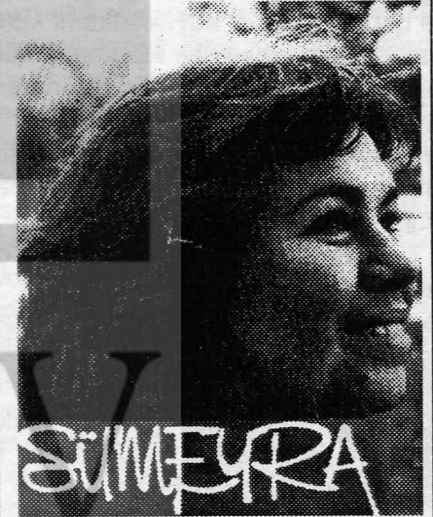
Bu „deli inek“ hastalığı ortalığı fena karıştırdı. Millet kırmızı et yemekten korkar oldu. Bütün bunlara yol açan hastalığın ne olduğu da doğru dürüst bilinmiyor ama sorumlusu bir virüs. Etin daha lezzetli, verimin daha yüksek olması için hayvanların etlerinin de parçalanıp yem yapılarak sağlımlara yedirilmesi ile bugünkü facia noktasına gelindi. Devlet denetimini ortadan kaldıran uygulama ve daha yüksek kar düşüncesi felaketi hazırlayanlardan. Eeee, peki ne yiyeceğiz? Sebze, meyve, tavuk eti, balık ve diğer besin maddeleri için hergün yeni bir tehlikeden söz ediliyor. Peki onları da yemiyelim. İçtiğimiz su, soluduğumuz hava temiz mi?

Edebiyat ödülü Assia Ojebar'ın

Paris'te yaşayan, Cezayir'li bir kadın yazar ve film yapımcısı olan Assia Djebar, 40000 Dolarlık, iki yılda bir Oklahama City Üniversitesi tarafından dağıtılan edebiyat ödülüne layık görüldü. Assia Djebar Doğu'nun önemli bir kadın yazarı olarak anılıyor.

Sümeyra için

Unutulmak ölmek kadar acıysa
Hatırlanmak yaşamak kadar güzeldir.

N. Hikmet

DAYANIŞMA KÖŞESİ

Bergkamen, 15.04.96

Sehr geehrte Frau Özgül

Wir haben Ihre Zeitschrift zum ersten Mal gelesen und sind begeistert. Damit haben Sie nochmals gezeigt, daß die türkische Frau sehr wohl modern und zivilisiert ist.

Wir beglückwünschen Sie und Ihre Mitarbeiterinnen sowie Frau Nesrin und Frau Semra. Wir wünschen Ihnen, daß Ihr Erfolg dauerhaft bleibt. Wir würden uns freuen, wenn Sie uns die Zeitschrift „Adım“ weiter zukommen lassen.

Hochachtungsvoll

im Namen der Jugendabteilung
des Vereins für die Bewahrung der Gedanken
Atatürks

Vorsitzender
Murat Avcı

Stellvertretender Vorsitzender
Erdal Dereli

Türk gençliğine

Türk gençliği her zaman ileriye dönüktür, gelişmecidir, yaratıcıdır ve daima yenilikçidir. Cumhuriyetin de sağlıklı kalabilmesi için bu gelişmelere ihtiyacı vardır.

İşte bunun içindir ki büyük Atatürk kurduğu Cumhuriyeti herhangi bir kuruma, kuruluşa veya siyasi oluşuma emanet etmemiştir. Doğrudan doğruya Türk gençliğine emanet etmiştir.

Türk gençliği Cumhuriyetin korunmasından, gelişmesinden ve bakımından sonsuza kadar sorumludur.

Ve Türk toplumu Cumhuriyet'e sahip çıkacak gençliği yetiştirmek zorundadır.

Çünkü, sadece Cumhuriyet'in değil, bağımsız, laik Türk Devleti'nin geleceği de bu gençliğe bağlıdır. Ne mutlu Türk Milletine ki, her dar zamanda başvuracağı Atatürk gibi bir lideri ve başı sıkıldıkça okuyup tarihinden ders alacağı Nutuk gibi bir kitabı var. Sonsuza dek izindeviz büyük Atam.

Erdal Dereli

Bergkamen Atatürkçü Düşünce Derneği Gençlik Kolu
2. Başkanı

Bergkamen, 15.04.96

Sayın Zuhâl Özgül Hanım,

Sizin bu derginizi ilk defa okuduk ve çok takdir ettik. Böylelikle Türk kadınının ne kadar çağdaş ve uygar olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldunuz. Size, arkadaşlarınız Nesrin ve Semra Hanım'a, emeği geçen tüm arkadaşlarınızı kutluyor, başarılarınızın devamını

diliyoruz. İleriki sayılarda Adım dergisi gönderirseniz çok seviniriz.

Saygılarımla Gençlik Kolu adına

Başkan Murat Avcı
dereli

2. Başkan Erdal

Atatürkçü Düşünce Derneği
Gençlik Kolu
Postfach 16 21
59192 Bergkamen

Sehr geehrte Frau Zuhâl Özgül!

Ich danke Ihnen vielmals, daß Sie mir die Zeitschrift „Adım“ zugeschickt haben. Ich lese jede Seite der Zeitschrift mit großer Aufmerksamkeit. Ich gratuliere Ihnen zu dieser Arbeit von ganzem Herzen (....) Ich wünsche Ihnen und Ihren Mitarbeiterinnen viel Erfolg.

Melda Özverim

10 Nisan 1996, Dortmund

Sayın Zuhâl Özgül

„Adım“ı gönderdiğiniz için çok teşekkür ederim. Her sahifesini dikkatle okuyorum. Sizleri bu çalışmanız için kutlarım. Siz ve arkadaşlarınız nasıl çalışmalar yapıyorsunuz?

Sizlerle uzun bir sohbet yapmak isterim. Belki bazı çalışmalarını birlikte yapabiliriz. Mecmuanızdan, düşüncelerimizin, amaçlarımızın aynı olduğunu çıkarıyorum.

Melda Özverim

Am Posterenwäldchen 35

44229 Dortmund

Tel: 0231 / 730241

Fax: 0231 / 732557

Sehr geehrte Frau Zuhâl Özgül,

11.04. 1994

Ich habe erst heute die Gelegenheit gehabt, den Artikel zu verfassen, den Sie von mir erwarteten. Ich habe Ihre Zeitschrift „Adım“ mit Bewunderung gelesen. Ich wünsche Ihnen, daß Ihr Erfolg dauerhaft bleibt.

Mit freundlichen Grüßen

Serap Günden

Deutsch-Türkischer Frauenverein
der Türkischen Botschaft e.V. Bonn

11.04.1994

Sayın Zuhâl Özügöl,

İstediginiz yazıyı yazma fırsatını bugün buldum.
Gazeteniz Adım'ı zevkle okudum.
Başarılarınızın devamını dilerim.
Sevgi ve selamlarımla

Serap Günden

AWO-Kreisverband
Duisburg e.V.

Bayan Özügöl'e çok çok teşekkürler!

Duisburg'da „ayrı yaşayan göçmenler „ adı altında kurduğum kadın grubuna bir yıldan beri kadın dergisi „ADIM“ ı (Türkçe) düzenli ve ücretsiz olarak Zuhâl Özügöl göndermekteir.

Bunun için gurubum adına candan teşekkür etmek isaterim.

„ADIM“ dergisi çok yönlü olduğu için kadınlar genellikle, örneğin göçmenlere özgü konularda, kendi sorunlarının dile geldiğini hissediyorlar. Bu konuları grupta değişik sorunları ele aldığımız tartışmalara çıkış noktası yapıyoruz. Kadınlar dergiyi ne kadar bilgilendirici, gerçekçi ve eğlendirici bulduklarını her defasında ifade ediyorlar.

„ADIM“ aynı zamanda tüm yaş guruplarınınma hitap ediyor, örneğin dergide çocuklar için elişi, boya ve bilmece oyunları da var ki, biz bunu çok yararlı buluyoruz.

Size ve Yazı Kuruluna başarılar ve işbirliğinin devamını dileriz.

Sevgi dolu selamlar
Asiye Tuna
Sosyal Danışmadan.

Ein dickes Dankeschön an Frau Özügöl!

Seit einem Jahr bekommt meine Frauengruppe „getrenntlebende Migrantinnen“ in Duisburg regelmäßig und kostenlos Ausgaben der Frauenzeitschrift (in türkischer Sprache) „ADIM“ von Zuhâl Özügöl zugeschickt.

An dieser Stelle möchte ich mich ganz herzlich im Namen Frauengruppe dafür bedanken. Da die Zeitschrift „ADIM“ sehr vielseitig ist, fühlen sich meistens Frauen z. B. bei migrantinnenspezifischen Themen persönlich angesprochen . Die Themen neh-

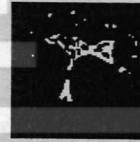
men wir innerhalb der Gruppe als Anstoß zur Diskussion, in denen wir verschiedenen Probleme besprechen. Die Frauen bringen immer wieder zum Ausdruck, wie informativ, sachbezogen und angenehm unterhaltsam sie die Zeitschrift.

Gleichzeitig werden in „ADIM“ alle Altersgruppen mit einbezogen, z.B. gibt es auch für Kinder Bastel-, Mal-, und Rätselspiele, die wir sehr nützlich finden.

Noch einmal herzlichen Dank an „ADIM“ von unseren Migrantinnen und deren Kindern.
Wir wünschen Euch und der Redaktion viel Erfolg und weitere gute Zusammenarbeit

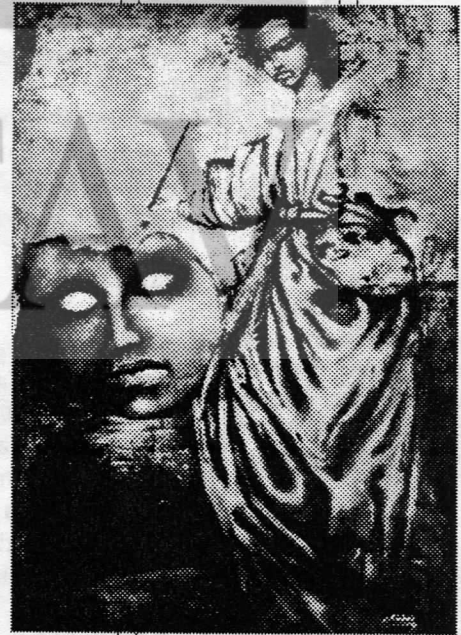
Viele liebe Grüße

Asiye Tuna
Sozialberaterin

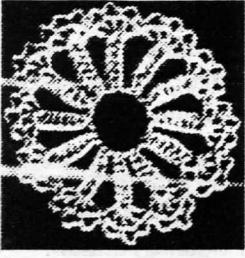
Adım

Yıl 1996 • Sayı 9 • Gelsenkirchen Bismarck Kadınlar Çalışma Grubu

Ufuk Kobas

Eğilim özgürlüğün anahtarıdır.

Güzel Uykular

Sevgili hanımlar bu sayımızda çok basit bir dantel motifi ve fisto yardımıyla çok güzel, şık yastık ve yatak örtüsü yapacağız.

Tabii bu iş için öncelikle motiflerimizi hazırlayacağız. Bu nedenle önce motifin tarifini yapalım

-30 zincir çekilerek orta halka yapılır

-12 zincir çekilip 5 zincirden halka oluşturularak geri dönülür

-6 trabzan yapılır

-sık iğne ile dönülüp, tekrar 12 zincir çekilir. Bu şekilde 12 yaprak yapılır.

- Yaprakların uç kısmındaki halkaların içine batarak 5 trabzan yapılır. Sıra bitirilir.

-Tekrar beşli trabzanın üzerine 4'er zincirden 3'er piko yapılır, birittli kurdale kenarı ile birleştirilir.

-Kurdele kenarı için üçlü trabzanla oluşturulacak pikolar yapılır.

-Pikoların arasına 7 zincir çekilerek birit atılıp karışık sırayla birleştirilir.

Evet hanımlar motifleri bu şekilde hazırladıktan sonra, istediğiniz renkteki kumaşın üzerine resimde gördüğünüz gibi yerleştiriniz. İster makina-da (zigzag ayarında) tutturun, isterseniz elde de yapabilirsiniz.

Kırlentlerin kenarına hafif büzerek fistoları teğelleyiniz ve testten makinalarını çekiniz. Yatak örtüsünü de ister motif olarak isterseniz üç danteli hazırlayarak zevkinize göre yerleştiriniz. Fisto ve kurdalelerle süsleyiniz.

Kaynak

Anchor dantel kitabı
Hazırlayan
Aynur Çağma

Vitamin al ömrünü uzat...

Sağlıklı yaşamın sırrı yaşam süresince düzenli alınan Vitaminlerden geçiyor. Uzmanlar, vitamin ve mineralleri insan sağlığı için son derece önemli bir rol oynadığını belirtiyorlar.

Örneğin C vitaminin ömrü uzattığı artık bilinen bir gerçek Çünkü C vitamini kalp hastalıklarını ve birçok kanser cinsini önleyebiliyor.

C vitamini greyfurt, çilek, Brokkoli, lahana, patates, karnıbahar gibi birçok meyve ve sebze de bulunuyor. Hergün 300 mg. C vitamini alan insanlarda birçok hastalıklara yakalanma daha az görülüyor. Diğer bir C vitamini deposu da Kivi. Ancak çok iyi tanıdığımız karnıbaharın 10 gramında 80-85 mg.C vitamini bulunduğunu belki çoğumuz bilmiyoruz. onun besleyici değerinden yeterince yararlanmak için pişirilmesine özen gösterilmelidir. Çok haşlanır ve haşlama suyu dökülürse vitaminlerde önemli kayıplar olur.

Diğer sebzelerde olduğu gibi buzdolabında delikli torba içinde saklanır kullanılacağı zaman yıkanır ve bekletilmeden yenir. İnsan sağlığı açısından mucize vitamin olarak adlandırılan E vitamini doğada yağlı bitkilerde bulunuyor. Bu vitaminin en önemli görevi vücut hücrelerini korumak oluyor. Bu

KİM HANGİ VİTAMİNİ GEREKSİYOR?

Yoğun bir iş temposu içindeyseniz, stres altındaysanız...	B, C vitaminleri, kalsiyum, magnezyum, bakır
Sigara içiyorsanız...	C vitamini başta olmak üzere E vitamini ve beta-karoten
Alkol alıyorsanız...	B1, B6, C vitaminleri, folik asit, magnezyum, çinko
Perhiz yapıyorsanız...	A, B, E, C vitaminleri ve çeşitli mineraller
Hamileyseniz... Ya da bebeğinizi emziriyorsanız...	Folik asit, A, C, E, B6, B12 vitaminleri, demir, kalsiyum
Doğum kontrol hapı kullanıyorsanız...	B6, folik asit
Menopoz dönemindeyseniz...	D vitamini ve kalsiyum
Büyüme ve gelişme çağındaysanız...	A, B, C, D, E vitaminleri ve çeşitli mineraller
60 yaşın üzerindeyseniz...	E, C, B vitaminleri, demir ve kalsiyum
Spor yapıyorsanız...	C, E, B vitaminleri

da vücudu çeşitli hastalıklardan koruduğu gibi, bazı hastalıkların tedavisinde de önemli bir rol oynadığı bilimsel çalışmalarla kanıtlanmıştır.

Aşağıda sizlere vitaminler üzerine hazırlanmış bir liste veriyoruz. siz de kendi gereksiniminizi buna göre ayarlayabilirsiniz.

Kuşkonmaz (Spargel) Çorbası

- 1 tane pırasa
- 1 kutu konserve kuşkonmaz
- 5-6 tane taze soğan veya iki adet kuru soğan
- 5-6 bardak et yada tavuksuyu
- 1 yemek kaşığı margarin
- 2 yumurta sarısı
- tuz ve maydanoz

YAPILIŞI

Çorba tenceresinde ufak ufak doğradığınız soğanları margarinle biraz kavurunuz. İncecik doğradığınız pırasayı ilave ederek, soğanla beraber kavurmaya devam ediniz. Et suyunu ilave ederek pırasalar yumuşayınca kadar kaynatınız. Kuşkonmazları ufak ufak doğrayarak çorbaya katınız Tuzunu ekleyip biraz daha kaynatınız. Bir kasede yumurta sarılarını, sütle çırpınız. Biraz unu suyla karıştırarak bu karışımı kaynayan suya ilave deiniz. Kıydığınız maydanozu da bir taşım kaynatıp tencerenizi ateşten indiriniz.İstenilen miktarda pul biberi tereyağı ile karıştırıp ilave ediniz. Çorbanızı sıcak sıcak servise hazırlayınız.

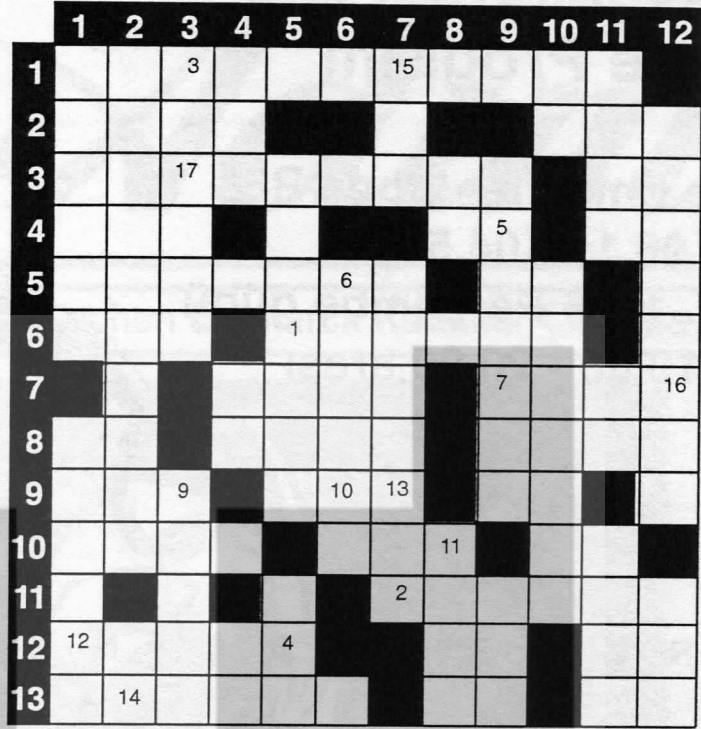
Afiyet Olsun
Nural Karakaş

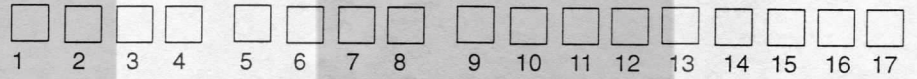
BULMACA

Soldan sağa:

- 1) Her yıl mayıs ayının 2. pazarı kutlanır. 2) Paranın bankalardaki getirisi; sesli bir harf; Amaç. 3) Yaprağından dolma yapılan bir tür ağaç; tersi, beyaz. 4) Tersisi, giz; sessiz bir harf, esmekten emir; tersi, fars alfabesinin üçüncü harfi. 5) Tersisi, nazi polisi; matematikte bir sayı. 6) Tersisi, kaba, adi, bayağı; başkalarının sırtından geçinen; sessiz bir harf. 7) Sessiz bir harf; tersi, deveye benzeyen hayvan; tersi, usanmaktan emir. 8) Emmekten emir; kedinin düşman olduğu; ishal. 9) Kemikleri saran doku; tersi, tavlada birli; tersi, ilave; sesli bir harf. 10) Us; beğenmek; Türk malının kısa yazılışı. 11) Birinci, ikinci ve üçüncü boşluklara birer sessiz harf; bir Türk bayan ismi. 12) Kendine hakim olma; bir sessiz harf; üye. 13) Bir tür sanat üslubu; sesli bir harf; özgür.

Anahtar sözcük:

Yukarıdan aşağıya:

- 1) Papaz tarafından dinden atılma; soylu kişiler. 2) Kadörün getirisi; tersi, General. 3) Tersisi, bir Alman bayan ismi; soğuşun karşıtı. 4) Eziyetler, sessiz bir harf; suçu hoşgörme; sessiz bir harf, bir nota. 5) Sessiz bir harf; yolunda gitmemek; kuru pasta. 6) Sesli bir harf; sessiz bir harf; özgürlüğün elden alınması; sesli bir harf. 7) Yalan; isyan. 8) Sessiz bir harf; A, Be....., Sessiz bir harf; kendi etrafında dönmek. 9) Sesli bir harf; demir yüklü sebze; sessiz bir harf. 10) Çıplak heykel; oturma. 11) Vatan; tavlada bir sayı; tersi, bir meyva. 12) Osmanlıda bir tür asker; taneli bir meyva

* Geçen sayımızdaki anahtar sözcüğümüz „Kadın istese“ idi. Doğru yanıtlayan

Z. Öztürk, O. Polat, E. Altuntaş Duygu Asena'dan birer kitap kazandılar.

Bu sayımızdaki anahtar sözcüğü çözerseniz, aşağıdaki adresimize yazın, kitap armağınımızı kazanın . (Kitabımız Gülten Akın'dan)

Zuhal Özgül

Grenz Str. 47 • 45881 Gelsenkirchen

Gelsenkirchen'de Türkçe Program

Radio Emscher Lippe REL
UKW 96,1 - 104,5
04.07. 1996 Perşembe günü
Saat 19.00 - 20.00 arası

RADYO
BİZ BİZİ

P R O G R A M D A N E L E R V A R ?

ŞİİRLER, HABERLER

DUYURULAR, SÖYLEŞİLER

MÜZİK, YEMEK KÖŞESİ

BİR FİLM

SAĞLIK KÖŞESİ

**BİZİ DİNLEYİN
BİZE YAZIN**

Adresimiz: RADYO BİZ BİZE
Grenzstr. 47, 45881 Gelsenkirchen

DİKKAT: Türkçe programımızı bundan sonra HER AYIN İLK PERŞEMBE GÜNÜ,
SAAT 19. 00 - 20. 00 arasında dinleyebileceksiniz.

GÜNLER: 1 Ağustos -5 Eylül - 3 Ekim - 7 Kasım - 5 Aralık 1996